

PRISTAVA NAD STIČNO, 18. julij 2020

Spoštovani!

Lepo vas pozdravljam in se zahvaljujem za povabilo na vaše tradicionalno srečanje. Žal mi je, da smo se zaradi zdravstvene epidemije morali zbrati v veliko manjšem številu, kot ste ga na tej spominski slovesnosti običajno navajeni.

Vendar manjše število prisotnih ne pomeni, da smo manj zavedni.

Nasprotno, politična situacija nas vsakodnevno sili k razmisleku - ne le o vlogi in pomenu zgodovine in preteklosti, temveč o družbeni vlogi vsakega od nas v sedanosti. Zato da bomo svojim naslednikom sploh lahko pustili prihodnost.

Zgodovina, ki se je pisala na dolenjskih gričih, zasluži spomin. Ker je pomembna za državnost današnje samostojne Slovenije. Danes se ne spominjamo le aktivistov OF, ki so na tem mestu padli pod streli okupatorja, ampak tudi vseh drugih, ki so v času NOB dali svoja življenja za domovino v imenu srčnosti, tovarštva in vere v svobodo naroda. Spominjamo se tudi domoljubov, ki so desetletja kasneje na teh mestih na skrivnih sestankih snovali rojstvo samostojne, neodvisne države.

Ta država, rojena iz ponosa in krvi, in mi, njeni ljudje, si ne zaslužimo razdvajanj, ki smo jim priča. Izjave, ki žalijo udeležence narodnoosvobodilnega boja, sprevračanje zgodovinskih dejstev, alternativne razlage, ki izenačujejo kolaboracijo in boj proti okupatorju, rehabilitacija zločincev ... so že davno presegle mere dobrega okusa. Še posebej pa so neokusne, ko pridejo iz ust ali izpod peresa predsednika vlade neke demokratične države.

Žalostno je, da moramo ob spominskih slovesnostih, kot je današnja, vedno bolj poudarjati nekaj, kar bi moralo biti že davno samoumevno: da sta fašizem in nacizem zlo človeštva in da mir ni samoumeven.

Zgodovine ne moremo spremeniti. Lahko pa poskrbimo, da iz njenih naukov ustvarimo boljšo prihodnost.

V tej prihodnosti v naši družbi ne sme biti prostora za izključevanje. Država je prostor za vse. Če omenim izključevanje veteranskih in domoljubnih organizacij, zapiranje vrat nevladnim organizacijam, šikaniranje medijev in posameznikov, sovražni govor, cinizem, sprenevedanje, politikantstvo in še kaj, predvsem pa popolno pomanjkanje prevzemanja odgovornosti - vse to je neetično in izjemno škodljivo, saj poleg neposrednih posledic daje še popolnoma napačen zgled mlajšim generacijam.

Take in podobne poteze žal zaznamujejo naš trenutni čas. Vse to se počne pod pretvezo domoljubja, ki pa ne izgleda iskreno. Kajti kdor ima rad svojo domovino, ima rad tudi njene ljudi. Naši ljudje pa se ne počutijo slišani, kaj šele ljubljeni. Petkovi kolesarji, ki krožijo po

slovenskih mestih, opozarjajo na nezadovoljstvo, na negotov položaj, slabo premišljene poteze.

Zelo narobe je, da so še vedno preslišani. Kajti - četudi se ne moremo vedno strinjati, se moramo poslušati. Ne glede na različna stališča moramo negovati strpnost in ne glede na socialno stanje moramo ohranjati solidarnost.

To se je v slovenski in evropski preteklosti že izkazalo kot edina možnost za ohranitev miru in rast blaginje naših držav in naše celine. Evropa je zelo napreden in bogat del sveta. Povezanost njenih držav, 70 življenja v svobodi in miru - najdaljše obdobje v evropski zgodovini - je izjemen dosežek. Slovenija mora kot članica Evropske unije narediti vse, da ta mir ohranimo. Zato naše mesto ni na evropskem robu, v družbi držav z avtoritarnimi voditelji, kot je Madžarska. Naše mesto je v jedru Evrope, ki ima vrednote solidarnosti, demokracije, zaščite človekovih pravic, spoštovanja posameznika in enakosti vtakane globoko v svoje temelje.

Ne le ob priložnostih, kot je današnja, preprosto vsak dan moramo predajati to sporočilo in predvsem mlajše generacije vzgajati v duhu, da vrednote, na katerih je utemeljena naša napredna in moderna evropska skupnost, niso le stvar politike, temveč vsakega posameznika.

Krize, s katerimi smo se soočali, so v Evropi sprožile zelo negativne, nevarne pojave - ob epidemiji covida zelo izrazito tudi v Sloveniji: populistične izjave in zastraševanje na podlagi zavajajočih informacij, igranje na strune nacionalizma, premik v avtoritarno vodenje. Tega ne smemo dopustiti. To je lažno domoljubje, ki ga poznamo iz mračnih časov zgodovine in narediti moramo vse, da se ne ponovi več.

Ne smemo pustiti, da nam kdor koli ogroža svobodo.

Moja vizija - za katero si želim, da bi bila naša skupna vizija - je solidarna družba, ki skrbi za ranljive skupine, otroke in starejše, manjšine. Družba, ki ne hlepi le po finančnem bogastvu in neskončnih kapitalskih dobičkih, temveč vlaga v razvoj, raziskave in v ljudi, v njihovo dobro počutje in socialno, zdravstveno, okoljsko, zaposlitveno varnost. Družba, v kateri si srečen, ker živiš.

Močnejša Slovenija, močnejša Evropa, prostor spoštovanja, strpnosti, sodelovanja in odgovornosti. To je edini pravi odgovor na izzive. To je moja vizija, za katero si srčno želim, da bi jo lahko začeli uresničevati. Kot evropska poslanka, voditeljica socialnih demokratov in državljanka si in si bom za to še naprej močno prizadevala. Verjamem, da smo sposobni doseči pomiritev, konsenz, nato pa z ljudmi, ki verjamete v skupne cilje, skupno delo in resnično povezovanje, to vizijo tudi uresničiti.

Hvala in imejte se lepo.